

"Била је Шкотска, на реду је Каталонија, нека се припреми Српска". Такав и слични провокативни наслови у медијима почели су да излазе из сјенке избјегличке кризе. Иако се у сва три случаја ради о непосредном изјашњавању народа, аналогија између прва два и трећег референдума на томе се и завршава

У Британији је било и у Шпанији предстоји "да или не" сецесији дијелова државне територије, а у БиХ ће се Српска изјашњавати само о повратку суда и тужилаштва у Бањалуку. При томе, правосуђе је само једна од надлежности које су по Дејтону припадале ентитетима, али су политичким насиљем високог представника киднаповане и пребачене у Сарајево.

Упркос томе, из Брисела, Сарајева, Загреба, па и од власти у Београду и опозиције у Бањалуци, чуле су се резерве према референдуму, таман као да ће се народ у Српској изјашњавати о сецесији. "Као (полу)протекторат, Српска за референдум мора имати сагласност међународне заједнице" (...) "Референдум тангира и интересе другог ентитета и БиХ као цјелине, а бошњачка јавност има негативан став" (...) "Одлуку о референдуму треба преиспитати због негодовања ЕУ" (...) "Референдум води ризичном распакивања Дејтона" (...) "Уставни суд БиХ има право да заустави референдум" (...) "Нико не зна шта послјије референдума" (...) Постоје, међутим, и одговори.

Или референдум, или РС као "скувана жаба"

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 07 октобар 2015 09:58

